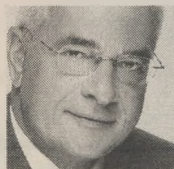

[ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ]

Ποιοι φταίνε

Του
Ι. Κ.

Πρετεντέρη
jpreterentis@dolnet.gr

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ έρχονται στη δημοσιότητα αναρίθμητες εκθέσεις ελεγκτικών και άλλων οργανισμών που τεκμηριώνουν την κακοδιαχείριση του Δημοσίου τα τελευταία χρόνια. Μια κακοδιαχείριση που ενδεχομένως έχει πολλές εξηγήσεις ή υπηρετεί διάφορες σκοπιμότητες, αλλά πρωτίστως είναι καραμπινάτη κακοδιαχείριση.

ΟΙ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΕΣ αυτές εκθέσεις στοιχειοθετούν κατά τομείς μια γενική απάντηση στο θεμελιώδες ερώτημα «πώς φτάσαμε ως εδώ».

ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ εξηγούν μια εύλογη απορία: τι συνέβη και μεταξύ 2006 και 2009, σε τρία μόνο χρόνια, οι δημόσιες δαπάνες αυξήθηκαν περίπου κατά 34 δις. ευρώ - δηλαδή, κατά τις 14 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ που ψάχνουμε να βρούμε σήμερα μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ αυτή δεν με εκπλήσσει. Ακόμη περισσότερο επειδή διαλύει ένα βολικό αλλά νεφελώδες παραμύθι. Οτι για τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό που βρίσκεται στη βάση των σημερινών προβλημάτων μας «φταίνε όλοι που μας κυβέρνησαν» ή «φταίνε οι Ολυμπιακοί Αγώνες».

Ε, ΛΟΙΠΟΝ, δεν φταίνε όλοι. Φταίνε πρωτίστως εκείνοι που μας κυβέρνησαν μια συγκεκριμένη τριετία: το 2007, το 2008 και το 2009. Εως και το 2006, οι δημόσιες δαπάνες ήταν ελεγχόμενες, σχεδόν σταθερές και (για όσους ανόητους εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν...) οι Ολυμπιακοί Αγώνες είχαν τελειώσει ήδη από το 2004.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ αυτό; Οτι ο εκτροχιασμός έχει ημερομηνία και ότι οι ευθύνες έχουν ονοματεπώνυμο. Τι ακριβώς συνέβη δεν μπορώ να πω. Πιστεύω όμως ότι, όπως για τα περισσότερα πράγματα στην Ελλάδα, υπάρχει η τριπλή ερμηνεία: ανικανότητα, φαυλότητα και διαφθορά - η σειρά είναι τυχαία...

ΣΗΜΕΙΩΝΩ ΤΟ γεγονός ότι για να πάρω μέρος στον βαρετό κομματικό πετροπόλεμο, αλλά επειδή οδηγεί σε ένα θεμελιώδες συμπέρασμα: η διαχείριση του δημοσίου χρήματος (και κατ' επέκταση το σύνολο μιας διακυβέρνησης...) είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να τη διεκπεραιώνουν καλαμπουρτζήδες.

ΑΛΛΑ, ΔΥΣΤΥΧΩΣ ή ευτυχώς, η αποτελεσματική διαχείριση στη χώρα μας αποτελεί σχεδόν συκοφαντημένη και, πάντως, δευτερεύουσα έννοια σε μια πολιτική διαδικασία που υποτίθεται ότι αφοσιώνεται στις υψηλές φροντίδες της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ηθικής κάθαρσης και της εθνικής ανύψωσης.

ΚΑΙ ΘΕΛΩ τώρα να μου απαντήσει ο κάθε αναγνώστης με το χέρι στην καρδιά.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ έχει πάντα αναθέσει αυτή τη διαχείριση στους καλύτερους και τους ικανότερους; Οτι έχει πάντα ψηφίσει αξιολογώντας εξονυχιστικά τη διαχειριστική επάρκεια εκείνων που επέλεγει να τον κυβερνήσουν; Οτι θεωρεί αυτήν την επάρκεια κεντρικό ζήτημα της πολιτικής;

ΑΝ ΝΑΙ, μπράβο του, αλλά μάλλον αποτελεί εξαίρεση. Αν όχι, αν προτίμησε τα φούμαρα και τα φύκια, δικαίωμά του. Αλλά την επόμενη φορά που θα αναρωτιέται «ποιοι φταίνε», ας ρίξει καλού-κακού και καμιά ματιά στον καθρέφτη.

Ε, λοιπόν, δεν
φταίνε όλοι.

Φταίνε πρωτίστως
εκείνοι που μας
κύβερνησαν
για συγκεκριμένη
τριετία: το 2007,
το 2008 και
το 2009